

Valdemaro Šoblinsko

FOTOGRAFIJŲ PARODA

Kol paukščiai sugrįš

Valdemaras Šoblinskas gimė 1960 metų balandžio 27 dieną Mažeikių rajono Tirkšlių miestelyje. Nuo 1978-ųjų iki 1983 metų studijavo Vilniaus universitete, Istorijos fakultete, kur įgijo istoriko, istorijos ir visuomenės mokslo mokytojo kvalifikaciją. Baigęs studijas, savo profesinę veiklą pradėjo Barboros Radvilaitės mokykloje ir Gabijos gimnazijoje. Vėliau yra dirbęs Vilniaus miesto Švietimo ir jaunimo reikalų skyriuje, Pedagogų profesinės raidos centre, kurį laiką dirbo Vilniaus kolegijos Pedagogikos fakulteto prodekanu. Šiuo metu, dėsto Vilniaus kolegijos Pedagogikos fakultete, vadovauja projektams.

Kaip pats Valdemaras juokauja, jis yra „žemaičių kilmės vilnietis“, pastaruosius dešimtį metų, didžiąją laisvalaikio dalį skiriantis gamtos fotografijai.

„Kol paukščiai sugrįš“ - tai jau antroji Valdemaro Šoblinsko personalinė fotografijų paroda. Šios parodos metu, jos autorius pristato kasdienes Lietuvos paukščių rūšis, siekiant paskatinti visuomenę (ypač jaunimą) dėmesingiau ir atsakingiau elgtis gamtoje.

„Prabėgo tik šiek tiek daugiau nei metai, nuo pirmosios profesionalios mano parodos „Neužsimerk švytėjimui“ (Muzikos galerijoje, Antakalnio g. 17), skirtos

rudens grožiui perteikti, pasitelkiant abstrakčiąją fotografiją. Dėmesys ir palankūs parodos lankytojų atsiliepimai įtikino, kad esu teisingame kelyje. Klaidinga būtų manyti, kad kūrybine prasme esu labai produktyvus ir per metus sugebu „priešaudyti“ naujai parodai reikalingų vaizdų. Iš tikrųjų, paroda „Kol paukščiai sugrįš“ – tai visų dešimties metų veiklos su fotoaparatu apibendrinimas. Naująją ekspozicija, norėtusi supažindinti lankytojus su mūsų gyvenimą supančiais sparnuotais bičiuliais ir gražinti garbės skolą draugams bei pažįstamiems, kurie mane kaip gamtos fotografą pažįsta ir laiko sparnuočių mylėtoju. Eksponuojamose fotografijose, nesivaikau egzotinių ar labai retų sparnuočių atvaizdų, priešingai – stengiuosi parodyti kasdienių, daugelio mūsų gerai pažįstamų paukščių grožį ir grakštumą. Juolab, kad net ir paprasčiausių giesmininkų (ir ne vien) apdaras, gali būti ypatingai gražus ir puošnus.

Kita vertus, pokalbiai su draugais bei pažįstamais, bendravimas su studentais, atskleidė nelabai malonią tiesą – mes neberandame laiko dėmesingiau apsižvalgyti aplinkui, įsigilinti į gamtos įvairovę, pamatyti mus supančio pasaulio pavidalų ir spalvų ypatumus. Tad jeigu man pavyks Jus šiek tiek nustebinti, pagilinti Jūsų paukščių stebėjimo patirtį – jausiuos užsibrėžtą misiją įgyvendinęs“.

Valdemaras Šoblinskas